

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 2Tos/24/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4320011368
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomíra Kubáňová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4320011368.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubomíry Kubáňovej a sudcov JUDr. Ľubice Libantovej Medveckej, PhD. a JUDr. Lenky Kováčovej, PhD., v trestnej veci proti odsúdenému K. N., pre prečin ublíženia na zdraví spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák. k § 156 ods. 1 Tr. zák., o sťažnosti odsúdeného K. N. proti uzneseniu Okresného súdu Levice sp. zn. 3PP/49/2020 zo dňa 23.02.2021, na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 29. marca 2021, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného K. N. z a m i e t a, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Levice (ďalej len súd I. stupňa) podľa § 66 ods. 1 písm. a/, ods. 2 Tr. zák., zamietol návrh odsúdeného K. N. (ďalej len odsúdený) na podmiennečné prepustenie z výkonu súhrnného trestu odňatia slobody v trvaní 3 rokov, so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 2T/4/2018 zo dňa 21.05.2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 23To/90/2019 zo dňa 14.10.2019.

Ďalším výrokom podľa § 9 ods. 2 zákona č. 62/2020 Z. z. v znení zákona č. 9/2021 Z. z. určil, že § 9 ods. 1 cit. zákona sa nepoužije a súčasne určil novú lehotu na podanie sťažnosti proti výroku pod bodom I., a to do troch pracovných dní odo dňa vyhlásenia uznesenia.

V odôvodnení napadnutého uznesenia súd I. stupňa konštatoval, že po vykonanom dokazovaní na verejnom zasadnutí zistil, že odsúdený splnil formálnu podmienku - vykonal polovicu uloženého trestu odňatia slobody, avšak nespĺnil ani jednu z materiálnych podmienok, a to preukázať určitý stupeň polepšenia a v budúcnosti viesť riadny život. Uviedol, že jeho správanie a vystupovanie nebolo vždy na požadovanej úrovni, po intervenciách zo strany väzenského personálu však bola zaznamenaná zmena v pozitívnom smere. Stanovené ciele programu zaobchádzania sa plnia priebežne v oblasti zaraďovania do práce, v ostatných čiastočne, aktivita odsúdeného pri plnení jednotlivých cieľov programu zaobchádzania nie je na požadovanej úrovni, jeho prístup nepoukazuje na pozitívne zmeny v postojoch k vlastnej resocializácii. Do aktivít pedagogického pôsobenia sa zapája, avšak len ako pasívny účastník. Doposiaľ si vytvoril v troch prípadoch podmienky k udeleniu disciplinárnej odmeny, avšak len v pracovnej oblasti. Do výkonu činnosti pre všeobecný rozvoj osobnosti súvisiacich s udržovaním čistoty ubytovacích priestorov sa zapája. Poukázal na záver hodnotenia riaditeľa ústavu, ktorý neodporučil podmiennečné prepustenie odsúdeného. Dospel k záveru, že odsúdený nepreukázal polepšenie, bol vedený k uvedomeniu si dôsledkov páchania trestnej činnosti, pričom neprejavil záujem, aby sa zbavil všetkých záporných vlastností a sklonov, ktoré ho k trestnému činu viedli. Uviedol, že od odsúdeného tiež nemožno dôvodne očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život - aktuálne ústavný poriadok dodržiava, avšak po prepustení z výkonu trestu sa opakovane dopúšťa trestnej činnosti, ako to vyplýva z odpisu registra trestov, v minulosti sa viackrát dostal do rozporu so zákonom, pričom tresty odňatia slobody, ktoré mu boli takto uložené, nevedli k jeho náprave a prevýchove. Zdôraznil, že trestnej činnosti,

pre ktorú v súčasnosti vykonáva trest odňatia slobody (prečinu ublíženia na zdraví v spolupáchateľstve), sa dopustil v priebehu výkonu trestu odňatia slobody, mu uloženého pre zločin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona a iné. V minulosti už bol i podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody dňa 14.04.2011, kde mu bola stanovená skúšobná doba 7 rokov, ale opätovne sa dostal do rozporu so zákonom a dňa 09.02.2012 mu bol nariadený výkon zvyšku trestu odňatia slobody. S poukazom na uvedené dospel súd I. stupňa I záveru, že na odsúdeného bude potrebné naďalej pôsobiť výchovnými prostriedkami počas výkonu trestu v ústave so stredným stupňom stráženia, preto jeho návrh ako nedôvodný zamietol.

Proti tomuto uzneseniu (jeho výroku I. o zamietnutí návrhu na podmiennečné prepustenie) podal odsúdený ihneď po jeho vyhlásení sťažnosť, ktorú následne odôvodnil dvomi vlastnými písomnými podaniami. Mal za to, že jeho správanie počas výkonu trestu je na veľmi dobrej úrovni, nekonfliktné, pokyny a nariadenia príslušníkov ústavu v plnom rozsahu rešpektuje, boli mu udelené disciplinárne pracovné odmeny. Bol toho názoru, že zo správ riaditeľa ústavu malo byť zrejmé, že podmienky na podmiennečné prepustenie splnil a že jeho správanie počas výkonu trestu je dostatočnou zárukou, že v budúcnosti povedie riadny život, bude sa správať v súlade s právnymi a spoločenskými normami a bude sa vyhýbať protispoločenskému a protiprávnemu konaniu. Podotkol, že vo výkone trestu je v pravidelnom kontakte s družkou, ktorá mu vyjadřila podporu aj po jeho prepustení, pracuje, aby vedela pokryť nutné výdavky, majú spolu 14-mesačnú dcérku, o ktorú sa chce riadne starať. Tiež má zabezpečenú prácu v spoločnosti Kia I.. V spoločnej domácnosti žije aj jeho matka, ktorá ho vie vždy usmerniť, poradiť a pomôcť. Uviedol, že skutok, pre ktorý si odpykáva trest, sa stal v roku 2014, výkon trestu nastúpil sám, od začiatku sa snaží dokázať zmeny jeho správania. Žiadal, aby Krajský súd v Nitre napadnuté uznesenie zrušil a uložil súdu I. stupňa, aby vo veci znovu konal a rozhodol a určil mu dohľad podľa § 68 ods. 1 Tr. zák.

V doplnení dôvodov sťažnosti uviedol, že Okresný súd Levice porušil jeho právo na spravodlivý súdny proces. Poznamenal, že predvolanie mu bolo doručené na deň 03.02.2021, súd tak mohol vykonať bez akejkoľvek prekážky hlavné pojednávanie určené formou videokonferencie, avšak bol určený nový termín na deň 23.02.2021, čo znamená, že súd rozhodol o jeho návrhu po zákonnej lehote 60 dní. Súdu I. stupňa tiež vytykal, že sa nezaoberal zákonom o rodine a neskúmal možnosť jeho prepustenia s dohľadom probačného a mediačného úradníka. V tomto smere zdôraznil, že rodina mu od začiatku prejavuje podporu a dôveru, prejavuje oňho záujem korešpondenciou a návštevami, nikdy nedrogoval ani nepožíval podobné látky, pil príležitostne, žil len pre rodinu. Navrhol, aby ho Krajský súd v Nitre podmiennečne prepustil a určil mu primeranú skúšobnú dobu a dohľad.

Krajský súd v Nitre, ako nadriadený súd, na základe riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou, podľa § 192 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto výroku a dospel k záveru, že sťažnosť nie je dôvodná.

Podľa § 66 ods. 1 Tr. zák., súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a

a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody,

b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody.

c) ak ide o osobu odsúdenú za zločin, ktorá nebola pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody po výkone polovice uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody; súd zároveň nariadi kontrolu technickými prostriedkami.

Podľa § 66 ods. 2 Tr. zák., pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Preskúmaním spisového materiálu krajský súd zistil, že odsúdený v súčasnosti vykonáva súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia,

ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 2T/4/2018 zo dňa 21.05.2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 23To/90/2019 zo dňa 14.10.2019, ktorý nastúpil dňa 12.11.2019, pričom predpokladaný koniec trestu pripadá na 12.11.2021.

Krajský súd po preskúmaní výroku napadnutého uznesenia o zamietnutí návrhu odsúdeného na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ako aj konania jemu predchádzajúceho konštatuje, že súd I. stupňa správne v odôvodnení napadnutého uznesenia uviedol, že odsúdený splnil formálnu podmienku vykonaním polovice uloženého trestu odňatia slobody. Stotožnil sa i so záverom o nesplnení materiálnej podmienky spočívajúcej v dôvodnom očakávaní vedenia riadneho života odsúdeným po jeho podmienenom prepustení. Opakované páchanie úmyselnej trestnej činnosti (12 záznamov v registri trestov), dokonca v niektorých prípadoch násilného charakteru (lúpež, obmedzovanie osobnej slobody, ublíženie na zdraví) nesvedčí o kritickom postoji odsúdeného k jej páchaniu, ani o dôvodnosti predpokladu, že sa jej bude vyhýbať po podmienenom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody a začlení sa do spoločnosti ako riadny občan, ktorý dodržiava jej morálne a právne normy. V tejto súvislosti krajský súd zdôrazňuje, že odsúdenému boli ukladané viaceré nepodmienené tresty, no napriek tomu sa opakovane dostával späť do výkonu trestu odňatia slobody. Tiež je zrejmé, že v prípade jeho podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody mu uloženého rozsudkom Okresného súdu Martin sp. zn. 1T/10/2009 zo dňa 10.03.2009 bolo odsúdenému nariadené dovykonať zvyšok uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody, dokonca v ústave na výkon trestu s prísnejším (maximálnym) stupňom stráženia. V troch prípadoch súdy u odsúdeného upustili od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na skoršie odsúdenia. V neposlednom rade krajský súd poukazuje i na skutočnosť, že trestného činu v posudzovanej trestnej veci sa odsúdený dopustil dokonca vo výkone trestu odňatia slobody mu uloženého za iný trestný čin.

Podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody znamená podstatnú zmenu spôsobu jeho výkonu, preto by mala byť umožnená len odsúdeným, u ktorých je reálny predpoklad, že uložený trest splní svoj účel aj bez potreby jeho celého výkonu v príslušnom ústave na výkon trestu odňatia slobody. Uvedená kriminálna anamnéza odsúdeného a na ňu viažuce sa konkretizované skutočnosti neposkytuje garanciu vedenia riadneho života odsúdeným, ako to vyžaduje ustanovenie § 66 ods. 1 Tr. zák., pričom na tomto závere nemení v dostatočne intenzívnom pozitívnom smere ani odsúdeným prezentovaná podpora zo strany jeho blízkych a príslub zamestnania, ktorý odsúdený navyše bližšie nepreukázal.

Treba však prisvedčiť sťažnostným námietkam odsúdeného v smere nesprávnosti záveru súdu I. stupňa o nenaplnení ďalšej materiálnej podmienky podmieneného prepustenia spočívajúcej v preukázaní polepšenia odsúdeného plnením jeho povinností a jeho správaním vo výkone trestu. Z hodnotiacej správy riaditeľa ÚVTOS Želiezovce vyplýva, že jeho správanie bolo na požadovanej úrovni, plnil pokyny a príkazy príslušníkov zboru, ústavný poriadok dodržiaval. Z toho dôvodu bol premiestnený do diferenciačnej skupiny „B“ z pôvodnej skupiny „C“. Tu síce jeho správanie nebolo vždy na požadovanej úrovni, no po intervenciách zo strany väzenského personálu bola zaznamenaná zmena v pozitívnom smere. Aktuálne pokyny a príkazy príslušníkov zboru plní, ústavný poriadok dodržiava, hygiena venuje dostatočnú pozornosť, i v osobných veciach udržiava poriadok na požadovanej úrovni. Medzi odsúdenými je znášanlivý a nevyvoláva konfliktné situácie. Jeho pracovná morálka je na požadovanej úrovni a v súvislosti s ňou bol aj v troch prípadoch disciplinárne odmenený, pričom disciplinárne potrestaný nebol. V oblasti edukácie sa do jednotlivých aktivít zapája, i keď len ako pasívny účastník. Do činností pre všeobecný rozvoj osobnosti súvisiacich s udržiavaním ubytovacích priestorov sa zapája. Stanovené ciele programu zaobchádzania sa v oblasti zaraďovania do práce plnia priebežne, v ostatných oblastiach sa plnia čiastočne.

Krajský súd pri posudzovaní naplnenia druhej z materiálnych podmienok dospel k záveru, že hodnotiaca správa riaditeľa ústavu dáva dostatočný podklad pre konštatovanie polepšenia odsúdeného, ako to predpokladá ustanovenie § 66 ods. 1 Tr. zák.

V tejto súvislosti však zdôrazňuje, že uvedený aspekt v súvislosti s rozhodovaním o podmienenom prepustení odsúdeného nie je možné posudzovať izolovane, ale obe materiálne podmienky uvedené v § 66 ods. 1 Tr. zák. (teda okrem polepšenia odsúdeného vo výkone trestu i očakávanie vedenia riadneho života) musia byť naplnené kumulatívne. Krajský súd preto konštatuje, že odlišný záver ohľadom naplnenia jednej materiálnych podmienok napokon nič nemení na vecnej správnosti výroku napadnutého uznesenia.

Vo vzťahu k odsúdeným namietanom nezohľadnení možnosti jeho podmieneného prepustenia s dohľadom i v súvislosti s jeho rodinnou situáciou krajský súd uvádza, že i podmienenému prepusteniu s dohľadom probačného a mediačného úradníka nevyhnutne predchádza záver súdu o splnení formálnej a oboch materiálnych podmienok v intenciách § 66 ods. 1 Tr. zák. Pri rozhodovaní o podmienenom prepustení odsúdeného sa napokon súd zaoberá iba naplnením uvedených podmienok, ktoré sa priamo viažu na osobu odsúdeného.

K namietanému nedodržaniu 60-dňovej lehoty na rozhodnutie o návrhu odsúdeného na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody uvedenej v § 415 ods. 4 Tr. por. krajský súd uvádza, že ide o lehotu poriadkovú, ktorej nedodržanie so sebou nemôže niesť právny účinok v podobe podmieneného prepustenia odsúdeného bez ďalšieho skúmania splnenia zákonných podmienok a samo o sebe taktiež nemôže predstavovať ani zásah do základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov (zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR), pretože toto základné právo má inú podstatu ako poriadkové lehoty upravené procesno-právnymi predpismi, preto ich nedodržanie automaticky nespôsobuje zásah do základného práva osoby (porovnaj Uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky II. ÚS 347/2013-15 z 19.06.2013). Uvedené tak vylučuje i zásah do práva na spravodlivý proces. Ku zmene termínu verejného zasadnutia napokon došlo z objektívnych dôvodov, a to na podklade oznámenia ústavu na výkon trestu o nemožnosti zabezpečenia jeho priebehu z dôvodu karanténnych opatrení ústavu.

S poukazom na uvedené skutočnosti i s prihliadnutím na hodnotenie riaditeľa ústavu na výkon trestu, v ktorom odsúdený trest odňatia slobody vykonáva, taktiež s dôrazom na charakter trestnej činnosti, krajský súd po konštatovaní, že u odsúdeného nie je naplnená materiálna podmienka spočívajúca v možnom očakávaní vedenia riadneho života, dospel k záveru, že bude potrebné, aby na odsúdeného naďalej pôsobili výchovné prostriedky počas výkonu trestu odňatia slobody v ústave na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, aby uložený trest odňatia slobody mohol naplniť svoj výchovný a preventívny účel.

Na podklade vyššie uvedeného, keďže neboli zistené dôvody na zmenu napadnutého uznesenia, bola sťažnosť odsúdeného ako nedôvodná zamietnutá.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.